

[Johs. M. Olsen]

tisk, økonomisk og kulturelt. Derfor er vi i høj grad interesserede i udviklingen på disse områder.

Når dette er sagt, vil jeg gerne for en ordens skyld tilføje, at sambandspartiets rigsfællesskabstanke hidtil har vundet gehør i den brede befolkning på Færøerne – og dette langt ud over partiets egne grænser. Derfor er sambandspartiet på dette punkt som på så mange andre en vigtig del af den færøske politik.

Med hensyn til udenrigspolitikken har jeg særlig under raketdebatterne her i folketinget følt mig foranlediget til at tage ordet, uden at det dog hidtil er blevet til noget. Som færøsk folketingsmand har jeg samme rettigheder som de øvrige medlemmer af tinget, men når der er tale om udenrigsanliggender, føler jeg, at det er særlig vigtigt at følge med, fordi udenrigspolitik ikke er et særligt færøsk anliggende, men derimod et område, som rigsmyndighederne administrerer.

Det, som bl.a. får mig til at tage ordet i denne redegørelses- og finanslovdebat, er særlig den kovending, som er sket inden for det største oppositionsparti i den sidste tid på det udenrigspolitiske og det økonomiske område. Vedrørende udenrigspolitikken har jeg nu erfaret, at socialdemokraterne i Vesteuropa siger ét, når de er i regering, og noget andet, når de er i opposition. Ser man på forholdene i Norge, Vesttyskland og England, gik socialdemokraterne ind for NATO og dobbeltbeslutningen, men da de blev fritaget for regeringsansvar, blev holdningen nærmest den modsatte.

På baggrund heraf vil jeg gerne sige, at det, som foruroliger mig mest, er de oplysninger, som vi får om den russiske u-bådsaktivitet ved Færøerne og den formodede u-bådskrænkelse ved Grønland. Sidstnævnte episode var for en halv måned siden. I den forbindelse vil jeg gerne nævne, at uanset om vi har haft en socialdemokratisk eller en borgerlig regering i Danmark, så har vi hidtil følt det som en garant for en NATO-sikkerhed, men i den sidste tid har vi ligesom følt, at denne sikkerhed har fået et grundskud fra socialdemokratisk hold. I modsætning til Warszawasammenslutningen føler vi os naturligt tilsluttet den vestlige sammenslutning. Der føler vi os blandt ligemænd, dvs. demokrater. Der er ikke skygge af tvivl om, at en overvejende del af den færøske befolkning

går ind for den vestlige alliance, og dette er også tilfældet langt ind i den socialdemokratiske vælgermasse på Færøerne.

I Erling Bjøls verdenshistorie forekommer et citat af den engelske historiker Taylor, hvor han siger, at når menneskene forsøger at se ind i fremtiden, er det fortiden, de ser. Jeg kommer her til at tænke på en historie, der spænder fra fortiden til ind i nutiden og vel også ud i fremtiden, nemlig historien om de to brødre Abel og Kain, hvor Kains misundelse blev årsag til Abels død. Samme misundelse forsinkede engang den store stats- og lovgivningsmand Moses mindst en uge i at udføre sit arbejde, fordi hans ældre søskende blev misundelige på ham. Dernæst fortæller historien, at Kong Saul fik et ondt øje til David og forsøgte at tage hans liv. Også denne gang var det misundelse, der var årsagen. For ca. 2.000 år siden stod en højtstående romersk embedsmand foran en flok veluddannede mennesker – for øvrigt den førende flok i samtiden. Den romerske embedsmand vidste, at disse mennesker ønskede at aflevere en mand til ham på grund af misundelse. De ønskede ham aflivet, og det blev også sådan. Alle kender vist hans navn, og det står fast, at han døde bl.a. på grund af andres misundelse.

Mon ikke den samme misundelse ligger til grund for store og små konflikter også i vor tid? Spørgsmålet er, om vi kan klare at løse dette problem. Hvis vi gør det, får vi efter min mening store muligheder for at indrette os i fred og ro i denne verden. Ellers ikke.

Arentoft (FP):

Som led i debatten vil jeg gerne have lov til at stille et par konkrete spørgsmål til den socialdemokratiske politiske ordfører, hr. Svend Auken, der bl.a. sagde, at regeringen kunne vælge enten ufred og spektakler eller samarbejde. Nu kan man selvfølgelig diskutere, hvad man forstår ved samarbejde, når man hørte den lange liste af krav, der blev stillet op, men det skal jeg komme tilbage til. Men ufred og spektakler? Hvis man slår op i Jyllands-Posten i dag, finder man på forsiden følgende overskrift: »S truer igen med at bruge udenrigspolitik mod regeringen«. Der står bl.a. i artiklen:

»Forud for »genåbningsdebatten« i eftermiddag siger Svend Auken til Jyllands-